

Aláírási felhívás

Tarnóczy tűzoltószert- és gépgyár-részvénytársaság
ujjonnan kibocsájtott részvényeire.

A Tarnóczy tűzoltószert- és gépgyár-részvénytársaság, mely 1891. év óta áll fenn és eddigelé 500,000 frt alaptőkéje után az alapszabályszerű leírások és tartalékalapjának megfelelő dotációjával mellett részvényeseinek évenként 6 frt osztalékot fizetett, mi 6% kamatozásnak felel meg, 1894. évi június hó 17-ik napján tartott közgyűlésén elhatározta, hogy jövőre tüzi fecskendők, tűzoltószerek, sárgaréz-, réz-, aczélárak gyártásán, továbbá víz-, gáz- és villamvezetékek berendezésén és szakmájába tartozó melléküzetek folytatásán kívül, mezőgazdasági, valamint szerszám- és munkagépeknek nagybani gyártását a vállalat munka-körébe felveendi és gyári telepén egy nagy vasöntődét is állít fel.

E czélból az alaptőkének két millió forintra való telemelése közgyűlésileg elhatározatván, az ujonnan kibocsájtandó 15,000 darab 100 frt névértékű bemutatóra szóló részvényre nézve ezennel nyilvános aláírás hirdettetik, következő feltételek mellett:

1. A 100 forint névértékű bemutatóra szóló részvények kibocsájtási ára részvényenkint 110 frtban határozatatik meg, melyből részvényenkint 10 forint a tartalékalapra fordittatik.

2. A részvények aláírása alkalmával vagy legkésőbb f. évi június hó 26-ig bezárólag a Budapest VIII., IX., X. ker. takarékpénztár részvénytársaságnál Budapesten vagy ezen intézet által meghatározandó fizetési helyeken részvényenkint 30 forint fizetendő.

3. A további fizetések ugyancsak a Budapest VIII., IX., X. ker. takarékpénztár részvénytársaságnál következőleg eszköz-lendők: a) 1894. augusztus 1-én részvényenkint 30 frt, b) 1894. szeptember 1-én részvényenkint 25 frt, c) 1894. október 1-én részvényenkint 25 frt. A befizetésekről ideiglenes térítvények szolgálnak ki, melyek az utolsó részletfizetés alkalmával társasági részvényekkel fognak kicseréltetni.

4. A régi részvényesek minden egyes részvény után ugyancsak 110 frt kibocsájtási árban és a fenti feltételek mellett egy-egy újabb részvényre tarthatnak igényt, de kötelesek e részbeni elővételi jogukat 1894. évi június hó 21-ig bezárólag gyakorolni és e czélból részvényeiket a folyó szelvényekkel együtt lebélyegzés végett a Budapest VIII., IX., X. ker. takarékpénztárnál a fenti határnapig bemutatni, mert ellenesethen e részbeni joguktól elesnek és a fennmaradó részvények az új aláíróknak adatnak ki. Az új részvényesek az 1894-ik évi osztalékban a régi részvényesekkel egyenlően részesednek.

5. A részvényaláírás zárhatáridejétől 1894. évi június hó 26-ik napja tűzetik ki.

6. Tuljegyzés esetén az igazgatóság magának fentartja a jogot, a feles aláírások tetszés szerinti leszállítására.

Ezen feltételek értelmében kibocsájtott részvényekre 1894. évi június hó 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25 és 26-án jegyezni és egyuttal a befizetéseket teljesíteni lehet

BUDAPESTEN: a Budapest VIII., IX., X. ker. takarékpénztár részvénytársaságnál, Üllői-út 2. sz.

A t. közönség kényelme szempontjából részvényaláírási előjegyzések Budapesten a fenti takarékpénztár által külön megbízott fővárosi pénz- és váltóüzletekben is elfogadhatnak. Azonkívül ezen részvények vidéken, Magyar- és Erdélyország 140 helységében, az ott megjelenő lapokban közzéteendő intézeteknél is jegyezhetők. — Kelt Budapesten, 1894. évi június hó 18-ik napján.

A Tarnóczy tűzoltószert- és gépgyár-részvénytársaság:

Dr. Rosenberg Gyula s. k.

ügyvéd, mint jegyző.

Kossuth Ferencz s. k.

elnök.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS“

a mely ez évben immár 27-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közönség lapja. Hiteles forrásból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatosága, kitünősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés“-t népszerűvé.

Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl.

Gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ kereskedelmi s tőzsdéi tudósításainak bőségével és alaposá-

gával ma már nem versenyezhet más lap. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt az „Egyetértés“-ben, a mire szüksége van.

Változatosan szerkesztett tárczájában annyi regény-olvasmányt ad, mint egy lap sem. Két-három regényt közöl egyszerre úgy, hogy egy év alatt 30—40 kötetnyi regényt, részint eredetű, részint a külföldi legjelesebb termékeket, jó magyarországi fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „Egyetértés“-re.

Az „Egyetértés“ 1893 január 1-én 27-ik évfolyamába lépett s így egyike a legrégebb napilapoknak.

ELŐFIZETÉSI ÁRAI: Egy hóra — 1 frt 80 kr. Félévre — — — — 10 frt.
Három hóra — — — — 5 frt. Egész évre — — — — 20 frt.

Felölös szerkesztő: Csávolszky Lajos.

A szerkesztőség: Szerecsen-utca 35. sz. * A kiadóhivatal: Dalszínház-utca 1. sz.

Mutatványszámot a kiadóhivatal ingyen és bérmentve küld.

BUDAPESTEN.

Mutatványszámot a kiadóhivatal ingyen és bérmentve küld.

Franklin-Társulat nyomdája. (Budapest, IV., Egyetem-utca 4. szám.)

26. SZÁM. 1894.

BUDAPEST, JULIUS 1.

41. ÉVFOLYAM.

Előfizetési feltételek: VASÁRNAPI UJSÁG és egész évre 12 frt
POLITIKAI UJDONSÁGOK egyúttal félévre — 6 *

Csupán a VASÁRNAPI UJSÁG egész évre 8 frt
félévre — 4 * Csupán a POLITIKAI UJDONSÁGOK egész évre 5.—
félévre — 2.50 Ausztriai előfizetésekre a postailag
meghatározott viteldi is csatolandó.

CARNOT.

Egész páris, egész Franciaország gyászban van. A francia nemzet mély keserőséggel állja körül hazája első emberének, a francia köztársaság volt elnökének ravatalát. Köny és harag villog a szemekben. A köny az őszintén gyászolt vértanút, a harag a vértanú korai halálának okozóját, a társadalmi rend elvadt ellen-ségeit illeti. S e köny és harag által kifejezett vegyes érzelmekben osztozik a francia nemzetel az egész művelt világ. Mindenki szívből fáj-lalja a minden tiszteletré érdemes államfő gyász-sos végét, és mindenki szívből ohajtja, sőt akarja, hogy az a tör, mely Lyonban egy kiválóan nemes életet kioltott, mennél előbb örökre eltompittassék.

Carnot elnök kimagasló alak Franciaország jelenkori történetében. Fényes állásában köztársasági polgári erényeivel tűnt ki, de egyszersmind igazi fejedelmi méltósággal s honára nézve üdvösen, áldásosan töltötte azt be. Nem a becsüvés, nem a szereplési viselkedés, hanem a köztisztelet foglaltatta el vele az elnöki széket. S ez annál többet jelent, mert Franciaország oly szerencsés, hogy soha sem szűkölködik kiváló férfiakban, s így van módja válogatni és megválogatni minden helyre a maga kellő embereit.

Igy választott ez előtt hét évvel is, mikor a francia közélet szereplői közt annyira elharapódzott az erkölcsi lazultság, hogy a szenny fertője már-már az elnöki palotát is bemocskolta. Ez időben, már az ellentét természeténél fogva is, kristály tisztaságban ragyogott föl Carnot jelleme, ki ekkor már kétszeri miniszterkedés után ült egyszerű képviselőként a parlamentben, hová 1876-ban jutott be először. Az elnöki székbe léptekor azzal tisztelte meg a közvélemény, hogy a honnète (talpig becsületes) melléknevet adta neki, ezzel iktatván be őt azon jeles sorába, kik közül Thiers habile (az ügyes), Mac-Mahon brave (a bátor), Grévy intègre (a feddhetetlen, — már t. i. vejenek,

Wilsonnak rút esete előtt), Freycinet fin (az ildomos), és Ferry énergique (az erélyes) melléknevet kapta, kiki a maga idején.

Carnot elődje, Grévy, személyét illetőleg mindenkorra valóban feddhetetlen maradt, s mégis időnap előtt vissza kellett lépnie azon tisztátalan üzemek miatt, melyekkel veje, Wilson, nemcsak magát, hanem a francia nevet is beszennyezte.

És sajtóságos! Ez a Wilson volt Carnotnak a pénzügyminiszterségből kibukottója, aztán pedig az a lépcső, melyen Carnot a Grévy helyére hágott.

Annak idején sokat irtak, kivált francia lapok, erről az esetről. Érdemes röviden itt is fölemlíteni.

Wilson egyéb tisztességtelen pénzügyi műveletei mellett jó haszonért arra vállalkozott, hogy Dreyfuss bankárnak egy 75,000 franknyi

illetéket visszaadta az állam pénztárából; de Carnot a gyanús közbenjárót kivánságával együtt határozottan és végkép visszautasította. A bankárnak a 75,000 frankot, mint az állam jogos követelését, meg kellett fizetnie. Ezért Wilson addig áskálódott ellene, míg vissza nem lépett.

Carnot utódja, Dauphin, engedékenyebb volt az elnök veje iránt s Dreyfuss visszakapta a 75,000 frankját. Mikor azonban a Limouzin-Caffarel-Wilson-féle ismert ügy a képviselőház elé került, Rouvier miniszterelnök 1887 november 5-ikén nyíltan föltárta a dolog állását, kiemelve egyúttal Carnot szigorú és tántoríthatatlan eljárását is. Ez a leleplezés páratlanul ünnepezté tette Carnot nevet nemcsak a parlamentben, hanem az egész ország előtt is annyira, hogy ez a nap valóban döntővé lett nem sokára bekövetkezett elnökké választásánál, a mire annál kevésbbé gondolt, mert szinte köz-

mondásossá vált szerénységénél fogva a parlamentben is óvakodott minden vezéri szerep keresésétől, és mert különben is olyan jelöltek léptek föl, mint Freycinet, Ferry és Brisson. Azonban hirtelen szárnyra kelt népszerűsége mégis őt juttatta diadalra, még pedig fényes többséggel.

Carnot híres ösöknök az ivadéka, kik halhatatlan politikai, hazafiai és tudományos érdemeiktől ragyogó nevet hagytak reá. Nagyatya a nagy forradalom egyik kiváló tényezője s előkelő tagja volt a nemzeti konventnek, mely Franciaországot oly diadalmasan védelmezte a szövetséges hatalmak ellenében. Atyja szenátor volt s régi hive, sőt vezértagja a köztársasági pártnak. A családnak grófi czime is volt, de sem atya, sem maga Carnot nem használta e czímet soha, sőt mellette a Sadi előnevet is, melyet egyik előkelő nagybátyja után volt joga viselni.

Az áldozatul esett elnök teljes nevén Carnot (Sadi) Mária Ferencz, 1837 aug. 11-én született Limogesban. Igen kiváló nevelést kapott. Majd atya kivánságát és saját hajlamát követve, a mérnöki pályára lépett; a hid- és útépítés volt a fő szakmája, s mint kezdő,

CARNOT, A FRANCZIA KÖZTÁRSASÁG VOLT ELNÖKE.

egy ideig az ezen szakbeli állami hatóságnál vitt titkári hivatalt. Később Anceyben élt mint mérnök. 1871-ben Gambetta megyefőnökké tette az alsó-szajnai départementban s őt bízta meg, hogy Normandiában a nemzeti védelmet szervezze. A versaillesi fegyverszünet után a Côte d'Or département képviselőjül küldetett a Bordeauxban tartott nemzetgyűlésbe, hol az ellenzékhez csatlakozott a «Gauche republicaine» (köztársasági ellenzék) titkára lett; pártolt minden intézkedést, a mi a védelmi alapra fektetett köztársaság létesítését célozta s rá szavazott az alkotmányváltoztató törvényre. 1876-ban Beaune választókerületet küldte a parlamentbe, melynek egyik jegyzője lett. Mint képviselő főleg a vasútak, hajózás és a pénzügyek iránt érdeklődött. 1878-ban a költségvetési bizottság egyik eladója s még ugyanezen évben a közmunkák miniszteriumában másod-államtitkár lett. 1885-ben előbb a közmunkaügyi, majd a pénzügyminiszteri tárczát vállalta el. Alapos és nagy műveltsége, szerénysége és pártatlan finom modora igen sok barátot hódított számára. Ellensége, mondhatni nem is volt, sem a közéletben, sem a parlamentben, sem kormányon léte idején mindaddig, míg Wilson sértett hiúságból ellene nem fordult, s épen oly hazafiatlan, mint becsületlen kufarkodásával okot nem szolgáltatott Carnot visszalépésére, de egyszersmind saját apósának, Grévynek a bukására is.

Carnot az elnöki palotába saját jeles tulajdonain kívül példás családi életet s olyan nőt vitt magával, ki minden tekintetben méltónak bizonyult úgy férjére, mint az elnöknéi állásra. Carnoté Dupont-White elzászi nagybirtokos leánya, minden lelki és testi jelességgel oly bőven megáldva, hogy a legbüszkébb arisztokrata családok hölgyei is tisztelettel hajolnak meg előtte. Ritka okosságának egyik jele, hogy soha nem avatkozott a politikába. A hol azonban Franciaország méltóságát, férje állását, vagy családja díszét kellett képviselnie, ott egész lényével helyt állott. A gúnyolók (nem rosszakaratóból, hanem francia elmékedésből) olykor csipős szavakkal tárgyalták az elnöki pár «fesztes modorát és magatartását», de azért szívökben örvendeztek, ha hallották, hogy ez a «fesztes pár» becsületet szerez a francia köztársaság elnöki székének az egész világ előtt s hogy az a «feszteség» voltaképpen nem kiszámított szereplés, hanem a család egyéni tulajdonaiból s műveltségéből származó előkelőség, melyet más valakinek ugyancsak bajos volna utánoznia.

Carnot, a személyét tekintve, jó középtermetű, nyúlank, barna férfi volt, oly állandó feketeségű hajjal és körszakállal, mely 57 éves kora mellett is még csak most kezdett deresedni. Tojásdad alakú feje és arca nemes szabású, sőt szép volt. Ragyogó, fekete szemei biztos, határozott, de egyszersmind szelíd tekintetűek voltak, a mi kissé merev simaságú arcának sajátságosan melankholikus árnyalatot adott. Különben egész lényé kellemes megjelenésű volt, de a nélkül, hogy bizalmas közlekedésre bátorított volna. A legsimulább ember is önkéntelenül megállt az illó három lépésnél Carnot személyének méltósága előtt. Valami olyas volt e ritka férfiban, mint az égi testeknek a vonzó és taszító erő, mely csak egy bizonyos pontig engedí egymáshoz közeledni az ég vándorait. Családja tagjai közt azonban szinte regényes szeretet uralko-

CARNOT ÖZVEGYE.

dott. Két fiukat és egy leányukat tartották fő kincseiknek. E gyermekek már mind felnőtt koruk. Leányuk egy előkelő vidéki ügyész neje, a fiak pedig atyjuk példájára a közgazdasági téren működnek. Egyik fiukat, Ernőt, ki mint fiatal mérnök részt vesz a panamai csatorna-építés munkálataiban, ellenségei be akarták mártani a Panama-pör botrányaiba; de sikertelenül. Ernő atyjához méltó tisztaságban került ki az aljas gyanusításból.

Carnot elnöksége óta az Elysée-palota sokkal élénkebb volt, mint Grévy idejében. Minden nevezetes alkalommal nagy fogadások, bálók, ünnepségek tartattak, melyeknek fejedelmi fényét s előkelőségét csodálva emlegették még külföldön is. Diplomáták, törvényhozók, polgári és katonai méltóságok és előkelőségek hemzsegték a minden várakozást kielégítő termekben, melyekben minden pompa közt a házi úr és házi asszony szelleme és finomsága volt mindenkor a legragyogóbb és leghódítóbb.

Carnot az elnöki széken is az ellentétek kibékítésének embere volt. A kommün ideje óta mind sürribben jelentkező szocialista és anarchista mozgalmakat nagy figyelemmel kísérte s mindig azon volt, hogy békés eszközökkel vegye és vétesse elejét az ilyen elégedetlen elemek kihágásainak. A hírhet Ravachol, Vaillant és Henry halálós ítéletét is csak politikai és erkölcsi kényszerűségből hagyta jóvá. S íme, most mégis e nagyszívű emberen boszúta meg magát a rombolás lelketlen hada!

Igazán mélyen megindító és történelmi alaknak a gyászos sorsa. Valami végzetes erőszak vitte, ragadta, emelte oda, a hova nem kívánt, nem is akart jutni. Első képviselővé választása előtt váltig mentegetődzött, hogy hagyják őt esőndes otthonában, mert ő nem foglalkozik politikával. Csak azért is megválasztották! Hallgatag, visszavonuló vala a parlamentben, s a körülmények a vezérkarba sodorták! Nem kívánt miniszter sem lenni, sőt annak idején Grévyt ő is támogatta Mac-Mahon ellen: fordult az idő és neki magának kellett az elnöki polczra állnia, hol sem emberi, sem erkölcsi gyöngeségből soha meg nem szédült haláláig!

Franciaország mellett méltán gyászolja Carnot gyászos elhunytát az egész művelt világ!

A FRANCZIA KÖZTÁRSASÁG ÚJ ELNÖKE.

Az Elysée-palotában még a ravatalon fekküdt Carnot véres teteme, s Versaillesban jun. 27-én már megválasztották utódját. Az állam nem maradhat sokáig fő nélkül. A választás nyugodtan, izgalom nélkül ment végbe; nem volt rá idő, hogy a pártok, a saját egy-egy politikai mellett vagy ellen irányítsa a közvéleményt. Csak két nap esett a volt elnök tragikus halála és az új elnök megválasztása közé. Az első szavazásnál már megkapta a kongresszus többségét.

Az 1870-ben alakult köztársaság elnökét Versaillesban, a francia királyok e kedvelt tartózkodási helyén választják, nem messze ugyan a fővárostól, de mégis távol annak hullámzó életétől s ily eseteknél természetesen izgatottságától. De talán az emlékezet okáért is, mert itt választották meg a harmadik köztársaság első elnökét, Thierst is 1871-ben, mikor Párist ellenség fogta körül.

A versaillesi Variété-színházban gyűlt össze az elnökválasztó kongresszus: a képviselőház és szenátus tagjai. Külön vonatokon érkeztek

Párisból, honnan egész délelőtt robogtak a vonatok, vivén magokkal ezer meg ezer párisit. A rend fenntartására szigorú intézkedéseket tettek. Nagy számú katonaság szállta meg az indóházat is. A lyoni események megmutatták, hogy van mitől örízkedni Franciaországban. Az egykori színház helyiségei a szorongásig megteltek. A hajdani királyi páholyt a diplomaták töltötték be.

Challemel-Lacour, a szenátus elnöke, foglalta el az elnöki széket. Az első órákban az ő nevét is emlegették a köztársaság elnökjelöltjei közt, de mire a választó kongresszus már összeült Versaillesban, körülbelül bizonyos is volt, hogy Casimir-Perieré a többség, s mellette még Brissonnak és Dupuy miniszterelnöknek volt pártja. Az is valószínű volt, hogy a jelölt közt nem lesz kisülés újabb szavazásra.

A kongresszus tagjait név szerint szolgáltatták a szavazó urnához, s 3 óra 50 perczkor végződött a szavazás. Beadtak 851 szavazatot. Mint-hogy 6 szavazócédula érvénytelen volt, a számításba vehető szavazatok száma 845-öt tett, vagyis az abszolút többség 423 szavazat volt. Casimir-Perierrel 451 szavazat, Brissonnal 195, Dupuyval 97, Férierrel 53, Aragórral 27 szavazat. 22 szavazat megoszlott. Így tehát Casimir-Perier az első szavazás után megválasztottnak jelentették ki. Casimir-Perierrel e szerint 451 szavazattal választották meg a francia köztársaság elnökévé.

A köztársaság új elnöke pár héttel ezelőtt még miniszterelnök volt, lemondása után pedig a képviselőház választotta meg elnökének. Még csak 47 éves, de már egészen ösbe csavarodott. Nagyatja Perier Casimir bankár volt és minisztere Fülöp Lajos királynak. Az új elnököt Páris gazdag körei jobban ismerik, mint Franciaország; a néppel keveset érintkezett; zárkózott, hideg ember és nagyon gazdag. Vagyonát negyven millió frankra becsülik.

Atyja, Perier Pál Ágost is előkelő szerepet vitt és 1871-től 73-dik belügyminiszter volt, s közgazdasági és alkotmányjogi könyveket írt. Ő vette a Perier név elé atyja keresztnévét, s lett Casimir-Perier, hogy megkülönböztethető legyen a Perier család ifjabb ágától. Átalában a családban sok arisztokratikus hajlam nyilatkozott, noha Perier-Casimir előtt nincs mért nyomozni a család őseit, és az új elnök nem

szereti az arisztokratákat, mert ő a művelt és dús gazdag francia bourgeoisie igazi típusa. A szocialistákat gyűlöli. A híres anzini köszvénybányák az övéi s azok a sok sztrájkok, melyek Anziban lefolytak, épen nem voltak alkalmasak arra, hogy a munkások elleni gyűlöletét enyhítsék. Ellenben a szocialisták is gyűlölik őt, nemcsak mert bányája van, hanem azért is, mert nagyon gazdag. Hideg, merev külseje, hátra tartott feje nem a legrokonszenvesebb hatást teszi; de kétségtelen, hogy modora nagyon alkalmas lesz az Elyséeben az elfogadásoknál és ünnepélyeknél.

Casimir-Perier Jánost kitűnő nevelésben részesítette atyja. Az ifjú sokat foglalkozott irodalmi és történelmi tanulmányokkal, az 1870 és 1871-iki háborúban mint honvédtiszt szolgált hazáját. 1874 óta csaknem szakadatlanul képviselő volt. 1877-ben a közoktatásügyi miniszteriumban államtitkárságot vállalt s ebben az állásában megmaradt mindaddig, míg 1879. évi január hó 31-ikén a kormány meg nem bukott. Miniszter már régen lehetett volna, de vonakodott. Azt mondták róla, hogy a köztársasági elnöki székbe vágyik s nem akarja magát lejármí azzal, hogy kisebb állást vállaljon. A múlt őszszel azonban, midőn a Dupuy-kormányt a maga választotta új képviselőház egész váratlanul megbuktatta s napokon át nem lehetett kormányt alakítani, Casimir-Perier végre Carnot ismételt sürögő kérésére és a köztársasági többség óhajára elvállalta a kabinetlakítás nehézmunkáját s egész az idei tavaszgi miniszterelnök volt. Egyszerre azonban a szeszélyes többség őt is elejtette. Ekkor helyet cserélt Dupuyval; emez lett a miniszterelnök, ő pedig a képviselőház elnöke.

Casimir-Perier határozott köztársasági múltja daczára gyakran volt annak a vádnak kitéve, hogy titokban az Orleánsok hive, kik alatt egykor nagyatya, az egyszerű bankár, hatalmas miniszterrel lett.

1883-ban lemondott képviselői mandátumáról, hogy ne kelljen a Boulanger által benyújtott ama törvényjavaslat mellett szavaznia, mely a Franciaországban uralkodott családok tagjait száműzte. Hogy azonban nem volt az Orleánsok titkos hive, azt legfőnyesebben 1877. május 16-án bizonyította be, mikor az általa gyűlölt Gambettával szövetekezve, a monarchistákkal rokonszenvező Broglie-kormányt szavazatával megbuktatni segítette.

A kongresszus többsége nyugodt lelkiismerettel bízta rá most a köztársaság vezetését. Azt mondják róla, hogy sokban hasonlít Carnothoz. Nem nagy ész, de tiszta, becsületes jellem, kimért és hideg, de mindazon külső tulajdonokkal ellátva, melyek a reprezentáláshoz szükségesek. De bármennyire hasonlít Carnothoz, azt tartják, hogy legalább egy árnyalattal érelyesebb, határozottabb, mint előde volt. Valami széles teret ez erély érvényesítésére új állása azonban alig nyújt. A törvény a legvilágosabban megjelölt teendőit, megszabja a határokat, melyek közt mozognia kell, s ha vizsályt fölidézni nem akar, akkor bármilyen legyen is, alkotmányadta hatásköréből ki nem léphet. A külügyi politikában azonban az elnök személyes érzelmeinek már nagy tér nyílik.

Mint kamarai elnök nem nagy kedvét lelta a rendkívül élénk és lármás nagy testület vezetésében, annál keményebb és érelyesebb volt mint miniszterelnök. Ha valamelyik javaslatát nem fogadták szívesen, rögtön lemondással fenyegetődzött. Így tett vagy húszszor, míg végre egy munkás-kérdésben tényleg meg is bukott. Ekkor is azt mondták, hogy maga kereste a bukást, vissza akarván nyerni teljes szabadságát, mert úgy is letelt volna Carnot elnökségének hét éve ennek az esztendőnek a végén.

Mint miniszterelnök azt hangoztatta programjában, hogy: «Kezdjük meg végre a demokratikus reformokat. A szerencse kegyeltjeinek, azoknak, a kik bőségekben élnek, a nyilvános terhek nagyobb részét kell magokra vállalniok, hogy könnyítsenek azok sorsán, a kik napi munkábréll tartják fenn családjukat. Azt akarjuk, hogy a köztársaság, a mely győzedelmeskedett a császárság despotizmusa s a demagogia zsarnoksága felett, a morális egység képét nyújtsa a világnak, hogy ennek alapján joga legyen mitől sem rettegni s mindent remélni!»

CASIMIR-PERIER, A FRANCZIA KÖZTÁRSASÁG ÚJ ELNÖKE.

A HANGYÁK BESZÉLGETÉSE.

Keves állatfaj van, melynek szokásait és társadalmi életét oly alaposan és részletesen tanulmányozták volna, mint a hangyákat. Igen sok előkelő tudós, köztük a híres Lubbock, ki e mellett államférfi, bankár, író, s többszörös milliomos volt, napokat töltöttek el a hangyák mellett, azoknak kétségkívül bálumlatraméltó munkálkodását figyelve. A sokféle megfigyelés közül, melyeket olvasó közönségünk előtt nem egy ízben ismertünk, most csak azokat említtük föl, a melyek a hangyáknak egymás között való érintkezésére, azaz emberi nyelven mondva, a hangyák beszélgetésére vonatkozik.

Tulajdonképi beszélgetésekről természetesen szó sem lehet, mivel hangjaik nincsenek; azonban kétségtelen, hogy oly társadalomban, mely rendezett lakásokat tart, földműveléshez és állattenyésztéshez hasonló foglalkozást üz, háborút folytat s más efféléit csinál, egymással való érintkezésnek a társadalom egyes tagjai között mulhatatlanul kell lennie. S meg is találták ezt a kutatók a jelekben és különféle mozdulatokban.

Mikor ugyanis a hangyák tömegesen hagyják el bolyaikat, észrevehető volt, hogy az egyes munkások csapjaikkal megérintik egymás homlokát és próbálták az elindulás jelétől és az is, hogy az érintés egészen más jellegű, hogy ha munkára mennek, mint ha háborúba indulnak. A háború kezdetének jele erősebb és élénkebb; a vezér gyorsan szalad körül; azután a lehető legegyszerűsebb úton szalad a csapat élére. Minden csapatnak külön vezetője van, mely rendszeren nagy és gyors állat. Ha valami tudatni valója van a vezetőnek, ütés vagy taszítás által figyelmezteti szomszédját, mely erre sajátságos sziszegő hangot ad, ezt a hangot ismétli a többi s arra rögtön vagy más irányba vonulnak, vagy ugyanazon úton gyorsabban haladnak. A csata kezdetén rögtön külön futárt küldenek a bolyba s ez éreztették, hogy ezek jelentést tesznek az otthonmaradtaknak, kik olykor új csapatot küldenek segítségül. A békés munka idején az érintkezés gyengébb; ezt nehezebb észlelni, de azért már azt is többen megfigyelték.

Egy Jesse nevű angol buvár például egy kis zöld hernyót tett több ízben egy hangyaboly közelébe. Mikor a hangyák ezt észrevették, kísérletet tettek, hogy bevonják házukba, s mert rendszeren nem voltak elég erősek, egy társukat elküldték segítségért. Ugyanő tapasztalta, hogy mikor két hangya találkozik, megállanak, egymás megérintik csapjaikkal s valószínűleg társalkodnak egymással. Hagye egy Darwinhoz intézett levelében beszéli, hogy kandallójának parkányán levő virágjához naponként több hangya ment egy fali lyukból. Mivel az elseprés nem használt, egyszer újjával többet megölt; ennek az lett a következménye, hogy az újonnan érkezettek visszatértek s másokat is visszatérésre ösztönöztek. Mivel e közben hosszabb időt töltöttek együtt, joggal következtet, hogy ezalatt a veszélyt látók figyelmeztetést intéztek az újonnan érkezőkhez.

Az egy bolyhoz tartozók még hónapok múlva

is megismerik egymást, kölcsönösen csírozgatják egymást csapjaikkal s rögtön segítségére mennek társuknak. Ha finomabb éledelt találnak, oly sokan lepik el azt néhány percz alatt, hogy ez csak a többinek értesítése folytán lehetséges. Werner Innsbruckban észlelte, miként lepték el a hangyák a földszinti lakásban szűrítésre kitett körtéket s igen kellemetlenül észlelte azt is, hogy másnap, mikor a körtéket az alkalmatlan vendégektől megóvás végett egy másodemeleti szobába vitték, a hangyák ott is megjelentek. Igen ravaszul találták ki a módját: a csengettyűhúzó sodronyán kuszta föl. Greder ablakába bokréttát téve, hozzá szoktatta a hangyákat, hogy naponként oda járjanak. Később a bokréttát üvegben felakasztotta az ablakrácsra s néhány hangyát beletett az üvegbe. Ezek csakhamar megtalálták az utat a földre s értesítették társaikat, kik azontúl tömegesen lepték el az üveget. De csak néhány napig, azontul ismét a parkányon gyűltek össze. Miért? Mivel a munkának egyszerűsítése végett azontúl csak egy pár hangya ment az üvegig s onnan szórta a törmelékét a parkányra, hol a hangyák összegyűjtötték s kényelmesebben tova szállították.

Nagyon valószínű az is, — legalább Landois buvár nézete szerint, — hogy a hangyáknak hangokban nyilvánuló beszéde is van, bár ezt mi nem hallhatjuk. Landois például egyszer egy nagy élő keresztet pókot dobott a hangyák közé. Élénk harez támadt s egy pillanat alatt oly tömördek sok hangya került elő, hogy a pókot képepek voltak legyőzni. Még ha egy-két küldöncz ment volna is a veszély pillanatában a bolyhoz, a mit pedig Landois nem vett észre, lehetetlen lett volna oly rövid idő alatt ennyi segítséget hívni. Valószínűbb, hogy a hang után zúdultak elő. Különben is a hangyák hátulsó részében találunk oly szervet, mely képes hangot adni, csak hogy az a szerv nem minden hangyafajnál fordul elő. Ez a kérdés azonban még vitás. Eldöntött tény azonban, hogy a hangyák rendesen képesek egymással érintkezni; óhajukat megérteni; tulajdonképi nem is a hangok és szavak, hanem a megérthetőségek lehetősége a beszélgetésnek lényege.

ISTEN.

Láttalak Istenem	Terólad csevegett
Kelő nap fényében,	A forgó haboccska.
Remegő harmatesepp	Láttalak apámnak
Változó tűzében,	Szigor szemében,
Hajnali szellőnek	Láttalak anyámnak
Dudoló feszában,	Jóságos kezében.
Hazajött fekszkéink	Láttalak kedvesem
Hál'adó dalában;	Píruló homlokán,
Gyöngé rózsabimbó	A pap áldó kezén —
Piros hasadása	Az oltár felsőmlyán.
A te lételednek	Hallom felemelőt,
Megnyilatkozása,	Szive dobogását, —
Hirdet a villámítás	Hirdeti te szived
És az ég zengése, —	Végtelen jóságát;
Biztat a szivárvány:	Látlak kicsi lányom
Nem haragszol mégse...	Édes mosolyában,
Láttalak az erdők	Gügyögő ajaka
Nehéz zúgásában,	Szótalan szavában;
Kicsike kakukkfí	Érezlek szivemben,
Erős illatában,	Érezlek véremben:
Kerek tő tükröre	Maradj itt Istenem
Szépesség ragyogta,	Teljes életemben!

MÓRA ISTVÁN.

TUDTAM ÉN...

Tudtam én, hogy olykor	Hogyha az ég mindig
Elborúl az ég is,	Csak derült lett volna:
Ha még olyan kedves,	Az a sok szép virág
Ha még olyan kék is;	Mind elhervadt volna!
Hogy a szerelemmel	S ha a szerelemnek
Együtt jár a bánat, —	Csak melege érne:
De mint a felhőnek:	Az én szivem is csak
Szivárványa támad...	Elhervadna, égne!...

Ifj. BARDY ALBERT.

A FÖRENDIHÁZ JUNIUS 21-KI ÜLÉSE.

Junius 21-ikén emlékezetes ülése volt a főrendeknek. Négy szavazati többséggel elfogadták a házassági törvényjavaslatot, melyet május 10-ikén 21 szótöbbséggel elvetettek volt. Három képet közlünk e nevezetes ülésről, melyek közül kettő az ülésrendből való és pedig mindjárt az ülés kezdetéről. A fényképi főlvetel a jobboldali karzatról történt akkor, midőn *Gajzágó* Salamon egy negyed tizenkettőkor szólni kezdett. Ő a képen nem látható, mert ugyanazon oldalon, a honnan a főlvetel történt, hátul a sarokból beszélt.

Az elnöki emelvényen, *Munkácsy Mihály* festménye alatt, jól kiválik először is az elnök, *Szalágyi József* koronaőr, mind a két képen, különösen mikor kezével a felső viláosság ellen védekezik. Balról *Gyulai Pál* és *Gáll*

Az ugyanezen padosorokban ülő főpapok közül felismerhető *Firczak* munkási gör. kath., *Szmracsányi* szepesi püspök, azután *Fehér* *Ipoly* pannonhalmi főpát és *Benedek* *Ferencz* jászói prépost. Azon a képen, a melyen a belügyminiszter látható, mögötte *Lónhart* erdélyi püspök is észrevehető. A görög keleti főpapok, kik az elnökségtől balkézről eső második padosor első sorát foglalják el, nagyobbik képünkön, de csak hátulról láthatók.

Az elnökségtől balra legközelebb eső padosort első sorait a zászlós urak foglalják el. A miniszterelnök mögött gr. *Khuen-Héderváry* horvát bán; mellette, *Szilágyi* miniszter mögött, gr. *Zichy* *Ferencz*; egy paddal hátrább a pad szélén a fal mellett gr. *Széchenyi* *Gyula* kir. főajtónálló mester, mögötte gr. *Balhyány* *Lajos* fumei kormányzó, mellette balra b. *Orczy* *Béla* főkamarászmester, majd a volt közoktatásügyi

Feltűnő volt a karzati közönség is. Azon oldalon, a honnan a főlvetel történt, van a képviselők karzata, aztán a királyi páholy és még egy karzat, melyet ez alkalommal többnyire főrendi hölgyek foglaltak el. A szemközti oldalon, mely valamint a *Munkácsy* «Honfoglalása» is, a nagyobb fényképen látható, a három oszlop között padosorokat legfőképp előkelő hölgyek foglalják el. Ott voltak, mint a fénykép mutatja, özv. gr. *Bánffy* *Györgyné*, b. *Radvánszky* *s* leánya, *Dániel* *Ernőné*, *Harischné*, a görög konzul neje, *Kollerné* *s* leánya, stb.

Ez a két kép a nyugodt főrendiházat tükrözteti vissza az ülés kezdetén, mikor feszülten várta mindenki, mert fölötte kétes volt, a vita és szavazás eredményét. A harmadik kép az ülésből távozó főrendek egyik csoportját mutatja. Legfölül áll *Papp* *Gábor* püspök, egy másik főrendiházi taggal beszélgetve, egy lépcső-

A FÖRENDIHÁZ JUNIUS 21-KI ÜLÉSE.

Ellinger Ede pillanatnyi fényképe.

József, jobbról pedig gr. *Bánffy* *György* jegyzők tisztán láthatók; b. *Rudvánszky* *József* jegyző, ki szintén a jobboldalon szokott ülni, még nincs helyén. A két főlvetel közül az egyik, az elnöktől jobbra *Wekerle* miniszterelnök és b. *Fejérváry* honvédelmi miniszter igen jól láthatók, a másikon pedig *Szilágyi* *Dezso*, s az elnökkel szemben *Hieronimi* és b. *Eötvös* *Loránd* miniszterek, de a b. *Eötvös* alakját már csak elmosódva tünteti föl a fénykép.

Mindkét főlvetelen jól kiténik a két bibornok: *Vaszary* esztergomi érsek és *Schlauch* *Lőrincz* nagyváradai püspök, a kiknek az egyháznagy padosor előtt, a miniszterekkel egy vonalban van külön helyük. Az első padban, és pedig az elnökségtől távolabb eső saroktól vagyis balról kezdve, látható *Samassa* *egri*, *Császka* *kalocsai*, *Posilovics* *zágári* érsek, a pad másik végén *Zalka* *győri* püspök, mögöttük ugyanazon sorrendben b. *Hornig* *veszprémi*, *Bubic* *kassai*, *Mihályi* *Iugosi*, *Püvel* *nagyváradai* görög kath. püspök.

miniszter, gr. *Csáky* *Albin* főasztalnokmester látható, mögötte pedig *Szász* *Károly*, *Kun* *Bertalan*, egy paddal hátrább *Pap* *Gábor* és *Karsay* *Sándor* protestáns püspökök.

A nagyobb képen *Lónhart* püspök mögött *Szontagh* *Pál* jól felismerhető, s a karzathoz támaszkodó gr. *Kún* *Géza* és az utolsó sorban előtte ülő gr. *Zichy* *Gábor* is. Feltűnően észrevehető még az elnöki emelvény alatt ülő gyorsírók és pedig a miniszterelnöktől jobbra *Jankovich* másodfőnök, mellette *Fayer*, utána az egyik képen *Radó*, a másikon *Kállay*, mögötte *guggol* *Rajcz*, azután főleg gr. *Bánffy* *jegyző* mellett észrevehető *Peregriny* s a kisebb főlvetelen a püspökök mellett külön asztalkánál tisztán felismerhető *Masák* *Hungó* naplószerkesztő, a *Gál* *jegyző* melletti asztalnál pedig b. *Thoroczkay* *elnöki* titkár és *Fenyvessy* *gyorsírófőnök*. Az elnök mögött pedig a kisebb képen, bekötött félszemmel áll *Szerencs* *János* elnöki osztálytanácsos. Ezzel megjelöltük névszerint mindazokat, a kik a két fényképen felismerhetők.

fokkal alább *Szontagh* *Pál* Zelenkával, ez utóbbi alatt fehér kalappal, világos öltözetben gr. *Zay* *Miklós*, Szontaghtól jobbra *Hornig* püspök és *Samassa* érsek, még lejjebb világos kabátban b. *Eötvös* miniszter gr. *Hadik* *Endrével*, mellette balra szivarozva gr. *Balhyány* *fumei* kormányzó; b. *Eötvös* alatt *Odescalchy* *Arthur* herceg, középen pedig, a kocsai közelében, gróf *Zichy* *Pál* *Ferencz*, a ki a törvényjavaslat ellen első szólt fel az aznapi főrendi ülésben.

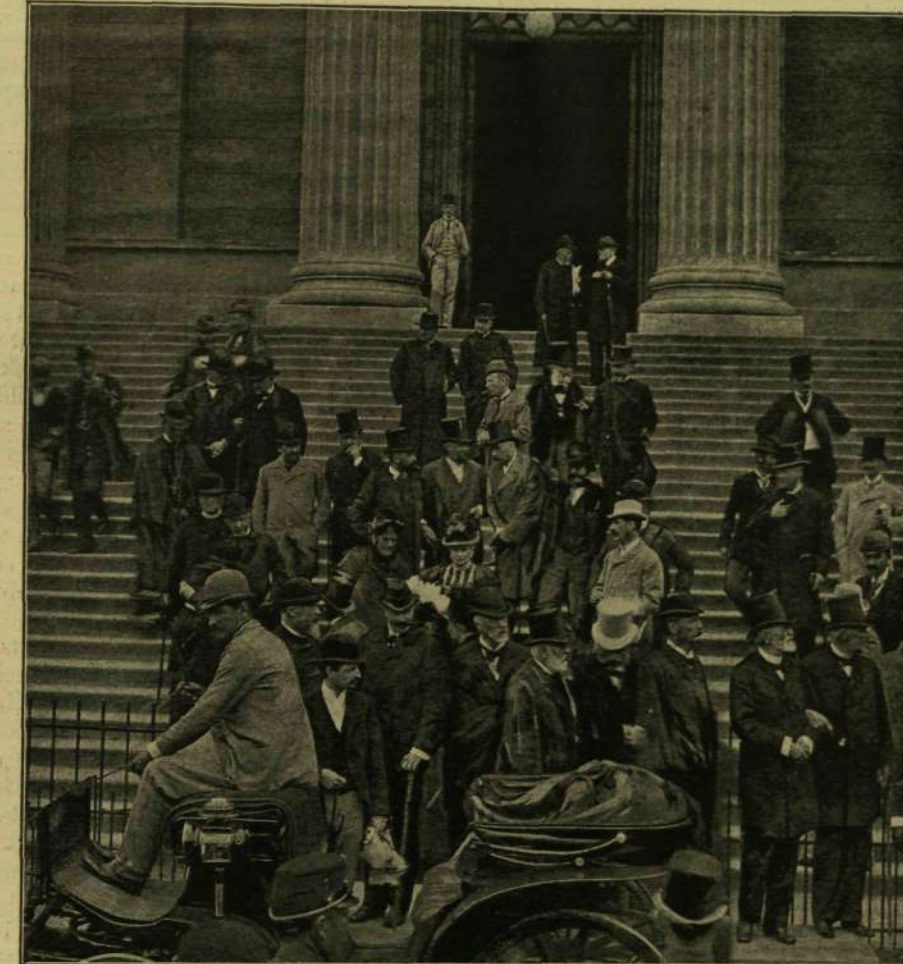
KOSSUTH A FOGSÁGBAN

Nemzeti küzdelmeink nagy heroszának neve immár örökre át van adva a történelemnek. Sirjából magasba röpülő lelke fényes útját kísérvé álmélkodva áll az utókor. S a mint a pártarcok viharaiiban megtsitult szenvedélyek közt magasan, győzedelmesen emelkedik ki Kossuth halhatatlan alakja, diosóság-

nek teljessége mitőlünk csak egyre szorúl még: hogy életét, egyéniségét, híven megőrizve származassuk át a késő nemzedékekre, hogy semmit hozzá ne tegyünk, semmit el ne vegyünk abból, mi egykor Kossuth volt.

Egyikét a legbecesebb kútfőknek, melyek az újjáérett Magyarországot e nagy alakjának életére és korára vonatkoznak, veszi most az olvasó azon nagy fontos-ságú kéziratgyűjtemény anyagának nyomán, melyet, mint a Kossuth egykori titkártól eredő *Vörös-féle gyűjtemény* neve alatt ismert följegyzéseket és eredeti okmányokat, több mint két évtized óta őrzött a magyar nemzeti múzeum az élők iránt tartozó discretio hét pécseje alatt. A turini gyászshir s a nagy kor utolsó élő és szereplő tanuink kidölte kezdi feloldozni már a történetírás szabadságát a politika actualis szempontjainak nyűgei alól a közelmúlt történetével szemben is, s hogy most legelső ízben lehetővé vált a nagy közönség okulása és a történeti igazság magas erkölcsi szempontjai érdekében ezen gyűjtemény semmi jogos tekintet által nem korlátozott átkutatása s ennek folytán a szabadságharoz és az azt megelőző kor, valamint Kossuth élettörténete számos homályos pontjának egész új megvilágítása, részben pedig sok elterjedt téves és a valósággal nem egyező adat helyreigazítása, erre nézve

pataky *László* múzeumi igazgató könyvtárnak is, ki nagy mértékben megkönnyítette azt a feladatot, hogy a gyűjteménynek tárgyunkkal kapcsolatos anyaga kimerítő feldolgozásban a nagy közönség elé kerülhessen s ezzel kitöltethetők legyenek Kossuth életrajzának, különösen a forradalmat megelőző időkből, számos hézagai.

Ellinger Ede pillanatnyi fényképe.

A FÖRENDIHÁZ JUNIUS 21-KI ÜLÉSÉRŐL TÁVOZÓ FÖRENDIEK A MÚZEUM LÉPCSŐZETÉN.

Ellinger Ede pillanatnyi fényképe.

A FÖRENDIHÁZ JUNIUS 21-KI ÜLÉSE.

az érdem mindenek fölött a magyar közművelődés érdekében oly igazán szabadelvűen gondolkodó volt vallás- és közoktatásügyi minisztert, gr. *Csáky* *Albint* illeti, ki készséggel adta meg az engedélyt az iratok áttekintésére, valamint *Szalay* *Imre* miniszter tanácsost, a vallás- és közoktatásügyi miniszteriumnak múzeumi ügyek vezetésével megbízott osztály vezetőjét. Köszönettel kifejezünk ugyanez okból dr. *Fejér-*

Mielőtt azonban rátérnénk a gyűjtemény alapján Kossuth élete eddig majdnem egészen ismeretlen azon időszakának ismertetésére, mely budai fogságára vonatkozik, röviden érintenünk kell magunknak a *Vörös-féle* kéziratoknak viszontagságos sorsát is, az előzmények és az összefüggés teljes megérthetése végett. *Vörös* *Antal* viszonya a Kossuth-családhoz még a 30-as években kezdődött s megszakítás nélkül

senkitől nem ismervé hunyta be oly sokat látott szemeit, csupán távoli örökösöket hagyva maga után. *Szilágyi* *Sándor* figyelmeztetve levén a halálesetre, sietett megtekinteni *Vörös* *hagyatékát* s szerencsés látása rögtön fölismerte abban a nagybecsű nemzeti kincsét. Az ő érdeme, hogy sikerült megmentenie a szabadságharoz történetének e legfontosabb forrásgyűjteményét, saját felelősségére s az akkori kultuszminiszter

— «Mennyit veszettél eddig?» — kérde Frolick.

— «Annyit, hogy semmim sem maradt. Hi-telem még nem veszted el egészen, de egy-két kötés be nem tartása teljesen tönkre teend.»

— «Mikor látta utólagra ügynököt?»

— «Ki-Tseng urat?»

— «Igen.»

— «Ha jól emlékszem, a múlt héten vagy e hét elején és akkor is csak a tőzsde éttermében találkoztam vele, hol az érdemes férfiú egy eszébe fekte kávét költött el.»

Az ügynök szavaiból Frolick tisztán kivehette, hogy a rossz hír legalább is túlzott, a mennyiben a tőzsdén egyetlen egy elejtett szó is visszhangra talál.

— «Átkozott fickó, — dörmögé Frolick — nekem a tőzsde állásáról fogalmam sincsen, és nincs ember, kitől e részben felvilágosítást vagy bizalmas útbaigazítást kaphatnék. Hátha mi ketten 38-on eladnánk?» ...

midőn Frolick velük a tőzsde zártával 15 százelekben kiegyezkedett.

Kent, ki a véres harc lefolyásáról csak az óránként megjelent napi lapok külön kiadásai-ból értesült, Frolickot örömmel fogadta, mindketten pedig nem csekélyebb vigszággal ölelgettek a menyeyi birodalom fiát, midőn ez szokásos alázatos pófájával a szobába lépett.

A három üzletlár a rabló-beesület szabályai szerint legott a nyereség felosztásához látott.

— «A »Hetruria« éjfékor indul, — mondá Kent, midőn tárczáját kabátja legbelsőbb zsebébe elhelyezte. — En részéről okvetlenül ott leszek, s azt hiszem, hogy ennél okosabbat önk sem tehetnének. Nyolczvan ezer font sterling készpénzzel az ember akár Londonban, akár Svájcban úri módon megélhet, a nélkül, hogy a tőzsde áramlataival törődnie kellene.»

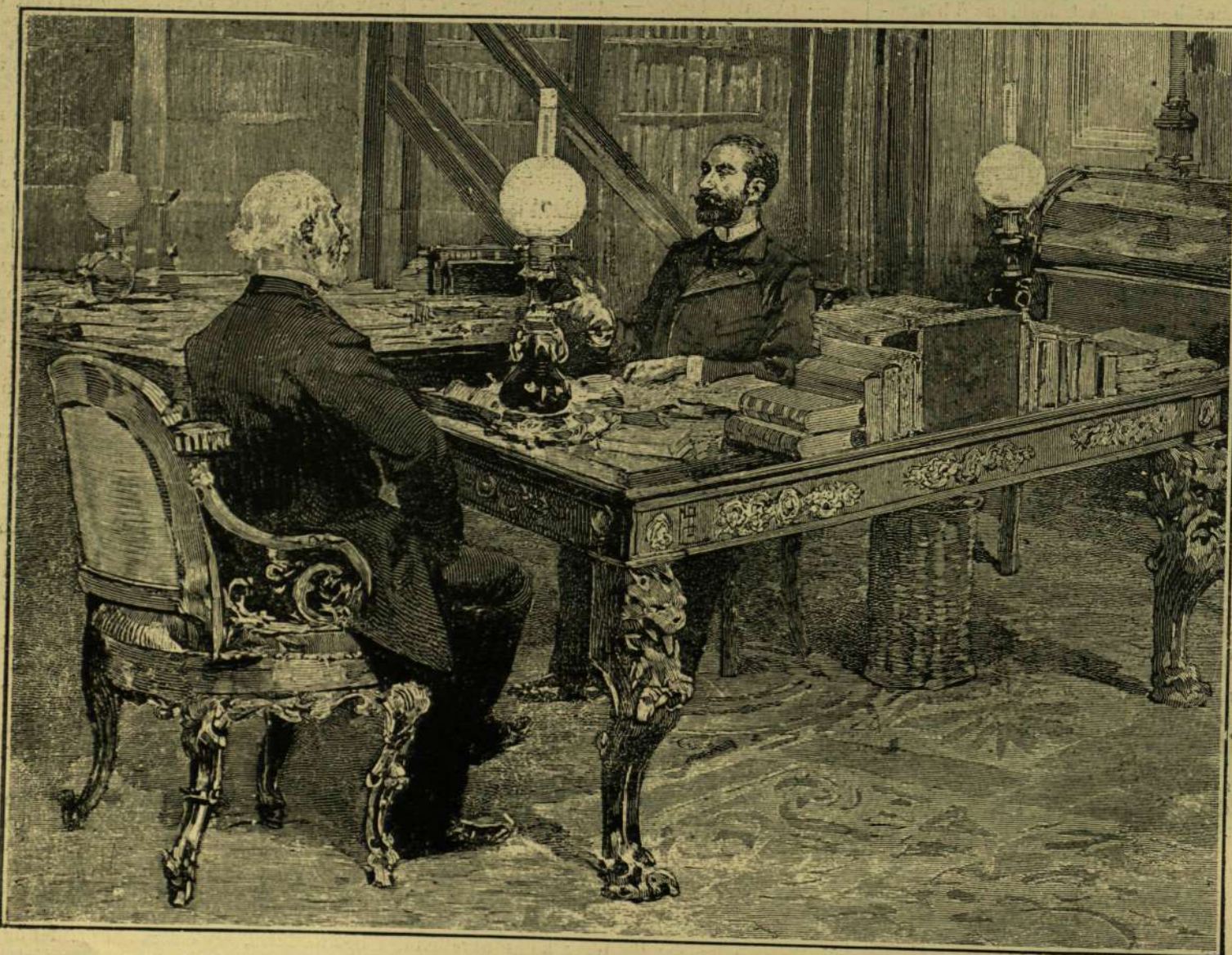
— «Meg aztán, — köztünk maradt szó legyen, — Riversben épült vadász-kunyhóban, illetőleg ennek padozata alatt a távra sod-

visszafordítani a nyílt tengerre. A ritka ügyességgel véghez vitt manőver teljesen sikerült ugyan, de mindezek dacára a »Hetruria« egy kiálló szirtbe ütközvén, néhány percz alatt mindenestől odaveszett.

Riversben hónapok mulva megtalálták ugyan a Kent által kiesztelt távra-összeköttetést, sőt arról is volt szó, hogy a három Európába utazott üzletlár letartóztatását szorgalmazni kellene, de miután kitűdött, hogy a »Hetruria«-ból csak néhány árboz-szilánk maradt fenn, a károsultak elhallgattak. A new-yorki tőzsdén pedig a hullámzás egy percze sem akadott fenn s ott továbbra is kétféle emberek forognak: csalók és megcsalandók... Ez a világ folyása...

EGYVELEG.

* A legnagyobb majmok agyveleje csak 450 gramm súlyu, ellenben a legrimitívabb emberfajok agyveleje is legalább 1100 gramm.

CARNOT DOLGOZÓ-SZOBÁJÁBAN.

— «Harmincnyolczon eladni? — ismétlé az ügynök akadozó hangon — mikor az egész tőzsdén nem talál embert, a ki azt utánozni merészelné?» ...

— «Őn tehát nem akar velem maradni?»

— «Komolyan beszél?»

— «Egész komolyan. Igen, vagy nem!»

— «Ezer örömmel, hiszen úgy sincsen veszteni valóm.»

Frolick és az ügynök néhány óra alatt óriási kötecsket tettek. Magától értetődik, hogy az ily módon besapott emberek a biztos nyereség reményében az egész üzletről mélyen hallgattak.

Másnap a new-yorki milliomasok negyedében a nagy küzdelem előjelei mutatkoztak. Az előkelő bankok, pénzintézetek és tőkepénzesek Londonból egyenként sürgönyöket kaptak, melyek a válság végét s egyszersmind az értékpapírok, különösen pedig az arany árfolyamát jelezték. Délelőtti 11 óra felé a new-yorki tőzsdén az aranyat 26-on, délben 19-en, és a tőzsde zártával vagyis delután 3 órakor 12-ön árulták. Ily formán Frolick és társa néhány rövid óra lefolyása alatt 26 százelekot nyertek, ellenfeleik pedig valóságos kegyelemnek tekintették,

rony helyét könnyen megtalálhatnák, miből esetleg még baj is lehetne» ...

— «Egy szó, mint száz, — veté közbe Frolick — megyünk. Ki-Tseng barátunk szíves lesz czopfját a legközelebbi fodrász termében levágnatni, megfelelő vendéghajról gondoskodni fogok. Tehát 10 órakor találkozás a »Hetruria« gőzös fődélzetén!»

E szavak után a társak elszéledve, dolgaik után láttak és a kitűzött órában az Európába induló hatalmas gyorsgőzös fedélzetén találkoztak. Ki-Tsenget egyik előkelő divatteremben kínai formájából annyira kivették, hogy Kent és Frolick is alig ismertek reá. Viszont Frolick magából tisztességes kínézás dél-amerikai ültetvényest csinált, míg Kent elegáns külsejével a párisi Boulevard des Italiens-en is feltűnést keltett volna. Az ázsiai fényvel berendezett hajón az idő elég gyorsan múlt, s nyolczad napra a kapitány a második reggelinél a hölgyeket azzal a hírrel lepte meg, hogy a »Hetruria« legfeljebb két nap múlva Southamptonba fog érni. Midőn azonban a La Manche csatorna közelébe eljutottak, oly óriási vihar támadt, hogy a »Hetruria« kapitánya czélszerűnek látta hajóját ismét

* A legöregebb hírlapíró jelenleg kétségkívül Blumenkorn Lipót lovag, ki bár 90 éves mult, minden este hűségesen megjelenik a bécsi »Frendenblatt« szerkesztőségében, hol 30 éve van alkalmazva.

* Olcsó lakodalmak. Melbourne városban a lelkészek versenyére keltek, hogy ki esket olcsóbban. Most már vannak olyanok is, kik egy forintért elvégzik a szertartást, mások pedig azt hirdetik, hogy a kikötött ár fejében adják még a jeggyűrűket és a lakodalmi reggelit.

* A hírlapok jelenleg évenként 10 milliárd 700 millió példányban jelennek meg s minden 82,000 ember számára van egy-egy lap, természetesen nem egyenlően eloszolva.

* 1809-ben sok híres ember született, köztök Darwin, Gladstone, Tennyson, Poe Edgar, Mendelssohn Felix, Jules Favre, Lincoln, az amerikai elnök s mások.

* Gyümölcsövek telepedtek le újabban a Sandwich szigeteken. Ez a nép, melyet egy német katonatiszt toborzott össze, megveti a műveltség külsőségeit s nem eszik mást, mint gyümölcsöt; egyszerű kunyhókban lakik s csak vizet iszik s lehetőleg kevés ruhát visel. Azért kerestek ily féltékeny helyet, hogy szokásaikban senki se zavarja őket.

CARNOT NEJÉRŐL.

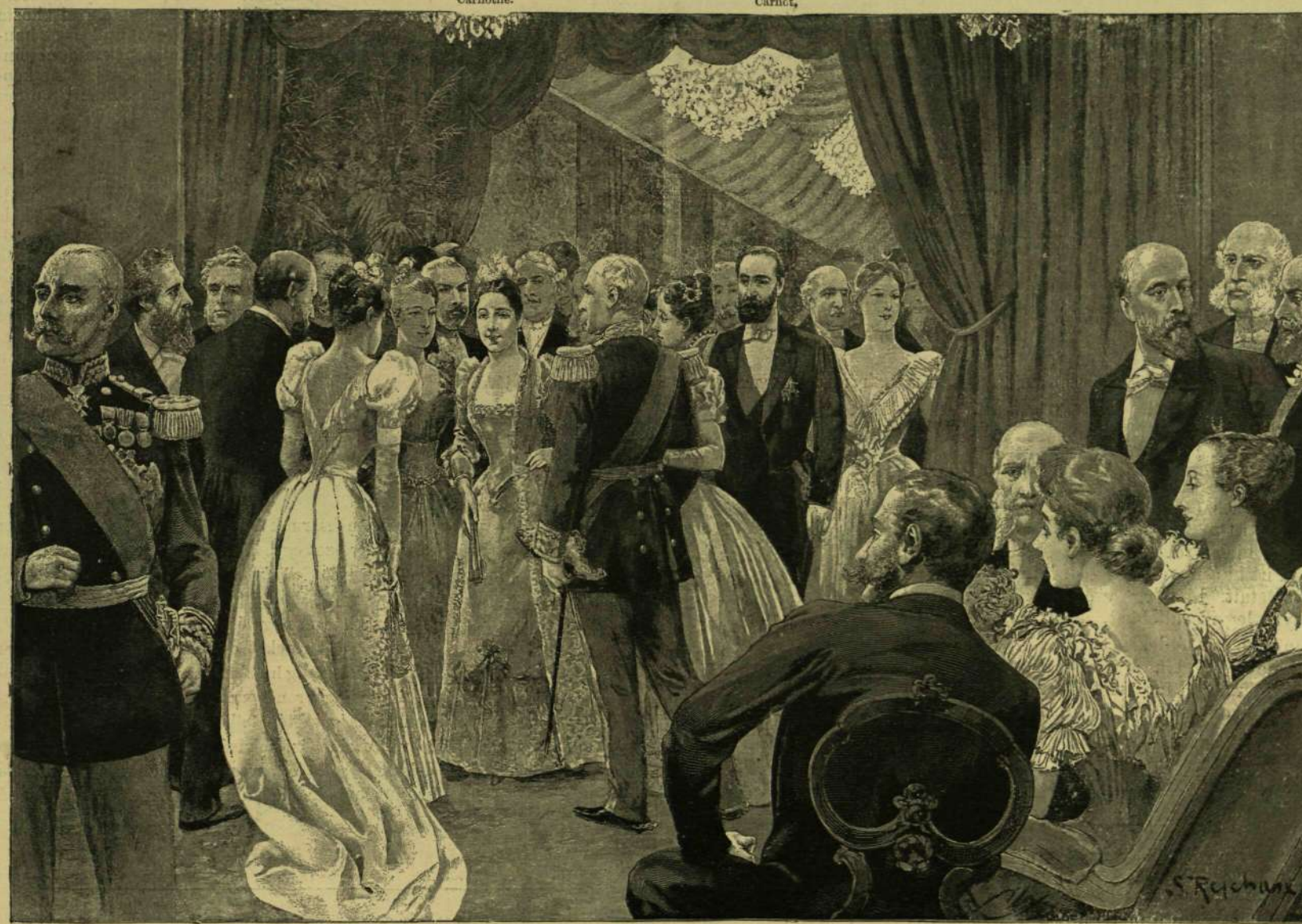
Carnotné asszony egy dúsgazdag nagybirtokos, Dupon-White leánya; polgáris, de Thiersné asszonynál finomabb viselkedése által a főnemesség női világának rokonszenvét is megnyerte. Nagy nyereség egy nagy demokratikus társadalomban, a milyen a francia köztársaság, oly elnökné, ki mindenkit az által hódít meg, hogy sem nagyon magasan, de nagyon alacsonyan sem akar maradni. Az államfő dús jövedelmeit a nagyszerű háztartás, folytonos ebédek és fogadások, valamint táncvigalmak emésztették fel, mely utóbbiakon az elnökné mindig új és fényes öltözetben jelent meg. Jótékony cselekedetek óriási összegeket fordított. Míg Grévy elnöksége alatt az elnök majdnem egész jövedelme a takarékpénztárba került, s tőle koldus soha alamizsnát nem

A VILLAMOS MUNKAGÉP-KIÁLLÍTÁS.

Közelebb egy igen érdekes kiállítás nyílt meg Budapesten, a városligeti iparcarnokban, a hol mind olyan gépek és eszközök vannak bemutatva, melyeket villamos erő hoz működésbe.

A mint az ember belép az iparcarnok nagy, kupolás helyiségébe, különös berregő zúgás üti meg a fülét, mely jobbról, balról, mindenfelől hallatszik. A villamos áramot szolgáltató telepekről származik ez a sajátságos zaj, ezek fejtik szikrára, perczeve azt az erőt, a mely a hozzájuk kötött különféle munkagépeket mozgásba hozza.

Látni itt mindenféle gépet és eszközt. Ott van mindjárt egy nagy hűsítő készülék. Egy terjedelmes korong az alja, erre ráteszik a húst s akkor 9 nagy, kör alakú széles kés ráereszkedik, s villam által hajtvá, elkezd a húson gyorsan, de teljesen zaj nélkül, olyan ringó mozgást

ESTÉLY CARNOT ELNÖKNÉL AZ ELYSÉE-PALOTÁBAN.

kapott, vendégek fristőket soha sem láttak: Carnotné vendégszeretete és jótékonyága határtalanok volt mondható. A párisiak nagyon furesza nép. Míg előbb Grévy elnöknek és nejének fősvénységét hányták szemére: mikor Carnot idejében az Elysée-ből a pénzt mintegy szórták, gúnyosan mosolyogtak, mivel szerintük ilyesmit csakis hercegek és hercegnők tehetnek. Carnotné az ilyen megjegyzésekkel nem törődött; meg volt győződve, hogy kötelességét teljesíti. Arcának finom és szelid kifejezése, gyönyörű fekete szemei mindenkit elbájoltak. Társalgása kissé feszes, de azért ép úgy, mint férje, mindent tudott és mindenhez értett, a mi állásához illő és méltó volt. Színházakba, hangversenyekre, táncvigalmakra eljárt s az előkelő városrészekben, valamint a szegénység lakta helyeken is gyakran megfordult. Carnotné különben is nagyon művelt hölgy. Atyja, ki nevelését vezette, kiváló gondolkodó s angol-amerikai modorú szabadelvű ember volt. Carnotné több nyelvet beszélt. Stuart-Mill munkájának legelső francia fordítása ő tőle való.

végezni, mint valami bölcös. Így azonban természetesen, csak épen a későlelt alatt lenne megvágya a hús, hanem hát a villamos erő a hűstartó nagy korongot is csendesen, de folytonosan körben forgatja, minél fogva a hús minden része érintkezésbe jut a késéssel s csakhamar össze is lesz szép apróra vágva. Ekkor belekerül egy másik eszközebe, ott hirtelenében »virslí«-vé lesz, aztán pedig a villamos főző edényekben egy pár percz alatt megfő, csak épen enni kell, a mint hogy e tekintetben, a jelen voltak ellen nem is lehetett panasz.

Vannak kiállításra igen csinos főző-edények is, a melyek segítségével az ember akár az asztalán gyorsan megfőzhet, vagy megsüthet bármit, a nélkül, hogy tüzet kellene gyújtania. Csak épen a villamos sodronyt csatlakoztatja oda az edény füléhez s azonnal megkezdődik a sülés vagy főzés.

Sőt még a sütni valóról is gondoskodik a villamoság csodás ereje. Ott áll nevezetesen, mindjárt a szomszéd asztalon egy kis ládikaféle eszköz, tele tojással s összekötve a villamos vezetékkel. A villam épen olyan meglepet áraszt szét a ládikában, mint a melyet a kotlós tyúk ki szokott fejteni, minél fogva aztán a rendes időre

a tojások épen úgy kikelnek, mintha a legjobb kotló fült volna rajtuk.

Hogy a mosással is villamos úton elbánhasanak a gazdasszonyok, arra is kiterjedt a feltalálók figyelme. Láthatni nevezetesen villam által hajtott különféle mosógépeket, a melyek midőn elvégezték munkájukat, ott vannak kéznél a villamos mángorlók, továbbá a szintén villam által tüzesített vasalók, melyek a legzsébb munkát végzik, a mit csak kívánni lehet.

Vannak aztán villamos szövő-gépek, köszörük, fűrészek, gyaluk, eszterga-padok, melyek fát vagy vasat, egyforma könnyűséggel, fűrnak, esztergáznak, gyalulnak, simítanak.

Van villamos nyomda is, mely szépen, zajtalanul és gyorsan, ott készíti a különféle nyomtatványt a nézők szeméi előtt.

De legjobban érdekli a közönséget a sok varró-és himző-gép, melyek mellett egy-egy gyakorlott munkásnő mutogatja a maga ügyességét. Meglehető különösen, a mint a gyönyörű himzéseket

készítik, arany czérnával s különféle színű selyemmel. Rendkívüli gyorsasággal megy ez az érdekes munka, s a minek kihimzéséhez eddig hetek, hónapok kellettek, az most szeméink előtt elkészül néhány rövid percz alatt, és pedig kifogástalan, sőt meglepő tökéletesen, mondhatni művésziessen.

Látni még egy rajzoló művészt is, a ki ugyan nem színekkel dolgozik, hanem tüzes végű irónjával égeti be a rajzot az előtte levő fatárgyakra. Ezen művelet igen egyszerűen és könnyen megy. Elébe teszi a művész a berajzolandó tárgyat, kezébe veszi a platin végű iront, a mely épen olyan alakú, mint a milyent közönségesen szoktunk használni, oda erősíti annak felső végéhez a villamos sodronyt, mire az alsó vége azonnal kitézesedik, fehér izzásba jön, s a legkényelmesebben lehet vele a fára rajzolni vagy írni akármit.

Igen örvendetes e kiállításnál, s a magyar ember szívét büszkeséggel tölti el, hogy a kiállított tárgyak nagy része magyar gyárosoktól és feltalálóktól való, s ezen tárgyak a külföldiekkel nemcsak teljesen kiállíthatják a versenyt, hanem azokat több tekintetben felül is haladják.

FESZTY ÁRPÁD «A MAGYAROK BEJÖVETELE» CÍMŰ KÖRKÉPÉNEK VÁZLATAIBÓL. — Magyar nő sebesült férjével.

A HONFOGLALÁS KÖRKÉPÉNEK RÉSZLETEI.

Igen érdekes és a maga nemében páratlan kiállítás nyílt meg a napokban Budapesten az «Otthon» hírlapírói kör helyiségeiben. Feszty állította itt ki a nagy körképek látható alakok-nak vázlatait, illetőleg ezek közül mintegy nyolczvan legsikerültebbet.

Tanulságos és érdekes ez a kiállítás, kivált azokra nézve, a kik a körképet már látták, mert egyszersmind fogalmat nyernek róla, hogy az egyes alakok micsoda változásokon mentek át, míg a nagy körkép hatalmas vásznára kerültek s mennyi tanulmányra és munkára lehetett szükség, míg a művész az óriási művet megalkotta.

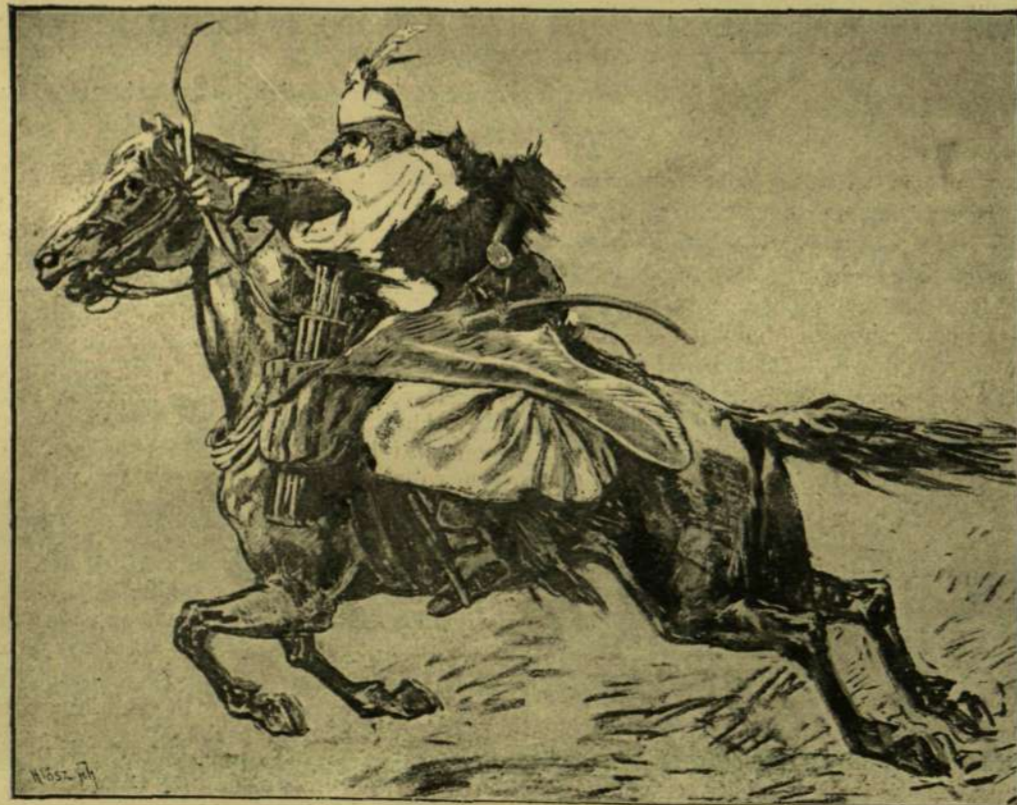
A kiállított képek papir lemezre vannak paszttal rajzolva, s némelyik alak teljesen kész, a többi pedig csak vázlat, de azért a műértő szemében nem kevésbé értékes.

Ott látjuk sorban a falakon azokat a körképből már jól ismert alakokat és csoportokat, ideiglenes keretekben, külön-külön a maguk eredetiségében, a mint azokat a művész annak idejében, műtermében megalkotta, hogy aztán később átfesse és összecsoportosítsa a körkép vásznára.

Feltűnik a kiállításon először is a vezérek remek csoportja, a melyben azonban még nincs ott az Árpád alakja; ez egy külön táblán van egymagában megrajzolva. Ott az áldozó táltos, ott vezetik a fejrő lovat, ott vannak a fogoly tótok, ott azok a pompás lovas alakok, szóval a legsikerültebb részletek nagyobbára, csak hogy természetesen sokkal kisebb méretekben, a mint azok a láttani családias következtében a körképen feltűnik hol részben életnagyságot mutatnak, sőt egyik-másik valódi óriás gyanánt emelkedik ki.

Ezen paszttal vázlatokból mi is bemutatunk ezuttal kettőt. Az egyik egy rohanó magyar lovas alakja, a ki felvont íjjából épen az elleneségre akarja kilőni nyílát. A másik egy ökr hátán ülő magyar asszonyt ábrázol, mellette pedig férje jön, a ki csata közben nyilván megsebesült, mert a szeme be van kötve.

A kiállított rajzokat folyvást nagy közönség látogatja, s a vázlatok áruba levén bocsátva, már eddig is sok elkelt közülük.

FESZTY ÁRPÁD «A MAGYAROK BEJÖVETELE» CÍMŰ KÖRKÉPÉNEK VÁZLATAIBÓL. — Rohanó magyar íjász.

lat nincs abban a helyzetben, hogy új műcsarnokot építhessen, az ezredéves ünnepek alatt azonban az országos kiállításon be kell mutatni a magyar művészet történeti fejlődését, legalább 200 festőnek kell teret biztosítani. A kormány gondoskodik ily csarnokról, s úgy építi, hogy állandó műcsarnok legyen. A főváros a kellő területet ingyen engedte át a városliget elején, az Andrássy-ut torkolatánál. Az előadó arra is kérte a kormányt, hogy gondoskodjék előlegesen bizonyos összegekről, hogy a kiállítástól történelmi festményeket vásárolhasson, mert ha a vásárlás nem lesz biztosítva, megtörténhetik, hogy az ezredéves kiállításon épen a történelmi festészet nem volna képviselve. Ha törvényhatóságok fölhatnának, hogy az ezredéves ünnepre festetnek le megvételük valamely történelmi eseményét, ez is nagy lendületet adna a történelmi festészetnek. — B. Eötvös Loránd miniszter meg is ígérte, hogy a törvényhatóságokhoz intézendő felszólításra vonatkozólag az országos képzőművészeti társulattal is érintkezni fog. Wekerle miniszterelnök pedig arra utalt, hogy a művészettörténeti múzeum fölállításával az állam elég áldozatot hoz ez idő szerint.

A képviselőházban is melegen ajánlotta Fenyvessy Ferenc előadó a törvényjavaslatot. Gr. Zichy Jenő pártoló szava hangzott először; utána pedig Herman Ottó a képzőművészetek nagy igényeit hozta föl, s oly nagyszabású építkezések szükségét hangoztatta, melyek magokba foglalhatnák múkineseinkeket. Se az országos képtárnak, se a muzeumi képtárnak, se a történelmi képek muzeumának nincs kellő helye. Azt szeretné, ha a képzőművészeti műcsarnok kérdését egész műgyűjteményeink ügyével oldanák meg.

Báró Eötvös Loránd miniszter örömet fejezte ki, hogy a képzőművészetek fontosságát ily teljesen ismeri a ház, sőt még fokozottabb kívánságok is nyilvánulnak, mint a törvényjavaslatban. A képzőművészeti történelmi múzeum, melyre nem kevesebb mint 3.600.000 frt van fölvéve, csakugyan arra szolgál, hogy az országos képtár, a muzeumi képtár egy részét, továbbá az újonnan beszerzendő képeket és a szobrászati műveket foglalja magába. Az a javaslat azonban, a melyről most szó van, első sorban nem erre a nagy dologra, hanem jóformán egy ideiglenes szükséglet kielégítésére vonatkozik, hogy a millenáris kiállítás alkalmából a magyar képzőművészetek történeti fejlődése előtérbe kerüljön egy gyűjteményben.

A ház ezután egyhangulag megszavazta a törvényjavaslatot.

Az új műcsarnok ügyében a múlt hétén a magyar képzőművészek egyesülete újabb értekezletet tartott. Az értekezlet Schickodanz Albert tanárnak bemutatott tervén több változtatást tett. Az eredetileg tervezett három nagy és nyolcz kis terem helyett, csupa nagy termet csinálnak. A Stefánia-utrá néző részen pedig hatalmas terraszsal ellátott kávéházi helyiséget rendeznek be. Ennek a termi azonban szükség esetén felhasználhatók kiállítási célokra. A kávéházi helyiség biztosítja az épület jövődelmezőségét. A tervező műépítész e módosítás szerint fogja kidolgozni az új tervet.

EGY MEGLEPŐ BÜVÉSZETI MUTATVÁNY.

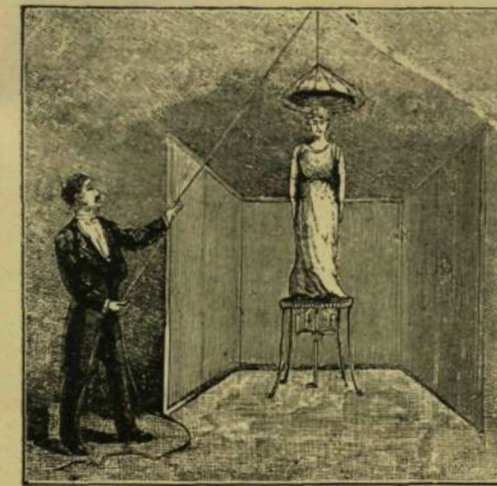
Mint minden, úgy a bűvészet is fejlődik, halad s olyan új meg új mutatványokkal gazdagítja már is igen bő műsorozatát, a melyek némelyike még az ilyesmiiben járatosabb nézőt is képes meglepni.

Ezek közé tartozik az eleven nő megégetése is. Megjelenik előtünk egy asztalkára fellállva az illető nő, a bűvész valami zsák-félét húz rá, aztán meggyújtja, s a mutatvány végzetével a nőből nem látunk egyebet, mint füstölő csontjait és koponyáját.

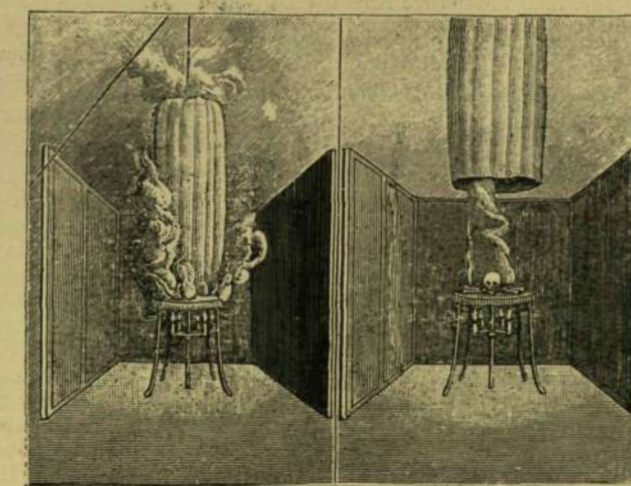
Ezen mutatvány megérthetése s magyarázása a következő három kép szolgál.

Az első képen egy három személy által bekerített hely közepén, egy egyszerű asztal látunk, mely fölött közvetlenül a szoba, vagy terem boltozatára erősített zsinóron egy zsák alakú mennyezet lóg. Az asztalra lépett hölgyet a lebecsított zsák teljesen eltakarja. Maga a zsák asztalból, vagy egyéb tüntetés szövétből van készítve. A zsák lebecsátása után a bűvész a letakart hölgyre pisztolylövést intéz, mire — a mint ezt második képtünk mutatja — a zsák alól füst és láng tödül ki, a nélkül azonban, hogy a zsák elégne. A harmadik kép azt mutatja, hogy a zsák felvonása után az asztal lapján az ott állott nő helyén csak egy koponya s néhány csont maradt.

Negyedik képünkben a mutatvány megfejtése érthető meg.

Az áldozat bemutatása az elégetés előtt.

Az áldozat elégetése és maradványai.

EGY NŐ ELÉGETÉSE. — Bűvészet mutatóvány.

A mutatvány megfejtése.

Ugyanis a két lábú vas asztalhoz derékszögben két fényes tükör lap van illesztve, melyeknek előre irányult élén fekszik az asztal lapja.

Ezen lapba egy olyan nagyságú nyílás van illesztve, melyen egy személy könnyen átbújhat. Az asztal lapja alatt két láng ég, melynek a tükrök által sokszorozott füstje azon láttani csalódást idézi elő, mintha az asztal alatti tér üres volna.

Mihelyt a zsák lebecsátott, a nő a tükrök által képzett háromszögű térbe lép s a már készentartott borszeszt meggyújtja, melynek lobogó lángjai a színre oda készített csontokat megvilágítják, a mikor aztán a bűvész a zsákot megint felhúzza, hogy a néző közönség csodálhassa a csakugyan meglepő látványt.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Bródy Sándor regényei és elbeszélései. Bródy Sándornak, az újabb irodalmi generáció egyik kiváló és írói egyéniséggel bíró elbeszélőjének szép-irodalmi műveiből egyszerre tizenkét kötetet hozott forgalomba a «Magyar nyomda». Regények, elbeszélések fölvaltva következnek e kötetekben. Újabb munka, mely most jelennek meg, ninc a gyűjteményben, de Bródynak föllépte óta minden köteté érdemes arra nézve, hogy az olvasó minél könnyebben juthasson azokhoz. A szerző a naturalista irány hiva, de csak előadásában és leírásaiban, gondolkodásában, érzésében már nem az. Szépen ir, gondolatbőség áll rendelkezésére. A gyűjteményben levő művek ezek: «A keltelkű asszony», regény egy kötetben; «Don Quixote kisasszony», regény három

kötetben; «Színész vér», regény két kötetben; «Két szőke asszony», regény egy kötetben; «Rejtelmek» két kötet elbeszélés; «Apró regények», szintén elbeszélések, két kötetben és végül «Éjszaka», tíz elbeszélés egy kötetben. Ára egy-egy kötetnek 80 kr.

Művészet pongyolában. A zenész-életből. Tizennégy elbeszélés. Irta Bartalus István. Az érdemes zenész és zeneirő a szépirodalomnak is buzgó munkása, s kivált a hatvanas és hetvenes években gyakran találkozott vele nemcsak mint szatirikus elbeszélővel, hanem mint szimfoniával is. Tárgyait rendszeren a zenészek köréből vette, és csipősen, jókedvűen, találó guynyal rajzolja a zenészvilágban nem ritka felszégeket, nagyzásokat. Ez a genre egészen Bartalus spezialitása irodalmunkban, és ebből adott most közre 441 oldalra terjedő vastag kötetben tizennégy elbeszélést Mehner Vilmos kiadó. A szatira egészségében jelenik meg előtünk a dalárda-világ, a koncertek, a virtuozok, a zenei hóbortok sok tarkasága, olykor alkalmi vonatkozásokkal, czélzásokkal. Mulatságos rajzok ezek oly térről, melyet írónk nem szoktak fölkeresni.

A tizennégy elbeszélés a következő: «Káro király» (történeti beszély Haydn életéből). «A kakasdi dalárda». «Angyalöldi Sára». «Egy tanképesítés». «A tréfák harmonijája». «Apolló iskolája». «A madarak zeneművelő társulata» (történelmi bohózat). «Az 1002-ik éj». A feloldhatlan betes hangzat». «A csodagyermek». «Ganfeka ur tizforintos zeneleczkéi». «Tehát, vagy czigányjubileum» (vigjáték).

kezesekkel gyarapítja a magyar memoire-irodalmat. Nem csupán személyes élményeit írja meg, hanem egész korfejtést kapunk tőle. Eredetileg a «Máramaros» című lapba írta meg ezeket, de nagyon érdemes, hogy könyvalakban szélesebb körben is olvassák. A M.-Szigeten most megjelenő második kötetben (1850—57) a szerző fölöleli azt az egész kort, a mely az abszolutisztikus uralom elől a külföldre való menekülésétől I-ső Ferenc József király megkoronázásáig terjed. Még harmadik kötetet is ígér a szerző, 1867-től mostanig terjedő visszaemlékezéseiről.

Két pénzügy-történelmi tanulmány jelent meg az akadémia második osztályának külön kiadásában Acsády Ignác levelező tagtól, ki rendszeresen és nagy kedvvel kutat Magyarország régi közgazdasági és adózási állapotai után, s az országos és egyéb levéltár iratainak adatait szorgalmasan dolgozza föl. Új kötetének mind a két tanulmánya a XVI. századdal foglalkozik s érdekes képét tárja föl az akkori pénzügyi politika irányának s általánában az adózásnak. Az egyik tanulmány: «A pozsonyi és szepesi kamarák 1565—1604. két pénzügyi hatóság története»; a másik: «A jobbágy-adózási 1664—76-ban». Mind a két tanulmány kiegészítője XVI. századbeli történetünknek, és sok tájékoztatást nyújt e korszak tanulmányozóinak. A 238 lapra terjedő kötet ára 2 frt.

Reim Lajos. Modern dalok (humoros versek). Budapest 1894. Pici kis füzet, valami ötven apró verssel. Szerzőnek, az előző szerint, nincs más czélja, mint a szíves olvasónak néhány derült pillanatot szerezni. Elismeri, «hogy e kis kötet semmi-

«Karácsonyi ajándék», «Igazság és hazugság». — A kötet ára 2 frt.

Vadróza kisasszony. Elbeszélések, írta Kövér Ilma. Szerzőnek csak nem régiben jelent meg egy jól fogadott kötet, egy regény; most pedig két elbeszélés és másik kötetben. Ezek, habár a kiforratlanság jelei még itt-ott mutatkoznak is, mind tanúsodnak a szerző valódi hivatottságáról. A kötethez Jókai irt érdekes bevezetést, a mely így hangzik:

«Mi a különbség a nőirő és a férfirő között? A nőirő tapasztalatból alkotja a jót, képzeletből a rosszat; — a férfirő tapasztalatból a rosszat, képzeletből a jót. — Vannak kivételek: nő- és férfi írók, kik mind a két félét mind a két kuforrásból ismerik, vagy egyikből sem. E beszélyek írónője már annyira ismeretes az olvasó közönség előtt, hogy mindenki megtalálhatja, melyik kategóriában van helye. Kövér Ilma új írói nemzedékünk javához tartozik. Kisebb elbeszélései érdekesek, tárgyuk, hangulatuk női kedélyre vall, a költői ér, leleményesség, különösen a stíl ereje férfiképeznek is becsületre válnék. Még sok jó művet várhatunk szerzőtől, ki rövid idő alatt nagy érdeklődést bírt művei iránt felkelteni és ébren tartani.»

Ezek után felesleges volna többet a szóban forgó kötetéről beszélni, s csak annyit jegyzünk meg, hogy a ki elolvassa, bizonyára igazat fog adni a nagy költő bevezető szavainak, midőn a fiatal szerzőt az újabb írói nemzedék javához számítja. A könyv Singer és Wolfner kiadásában jelent meg.

Hulló levelek, írta Várady Gábor; második füzet. Az első füzet (voltaképen Jókora kötet az is, mint emez) egy év előtt jelent meg. Várady Gábor volt képviselő, — kinek az ország politikai eseményeit elég közelről nyílt alkalmá szemlélhetni, s a szabadságharcban is részt vett, — érdekes visszaemlé-

féle irodalmi színvonalon fölül nem emelkedik; mi pedig biztosítjuk, hogy semmiféle irodalmi színvonalat el nem ér. A mi elémesség a füzetekben van az mind a legutolsó fajtából való. A lány elmegy fájós fogával az orvoshoz, ez megnézi s kijelenti: «Kisasszony, önnek férje fáj a foga. Az ifju kérdezi a lánytól, hogy megörzi-e a hozzá irt verseket? «Oh igen — felel az — elrakogatom s ha nagy csomó lesz, eladom a szatócsonak». Kedveséhez épen akkor toppan be, mikor vacsorálnak; a lány szállói nem üdvözölték, mint mások, hanem a vacsorát az asztal alá eldugdosták. — Poéta akart lenni, de szállói, valahányszor verset irt, elverték rajta a port, azonban minden áron fejfel akart dolgozni s borbély legény lett. A nevelő intézetben kérdik a kis leányt, mik azok az égi testek? az felel: «Ott lenn járnak, azok huszáronkéntesek». Ilyen sőt még sokkal nagyobb, részben itt le sem írható izléstelen-ségekkel és éretlenségekkel van tele az egész füzet. Alig hisszük, hogy bárki gyönyörűséget találjon bennük.

A délvidéki Kárpát-egyesület Kalauza, az egyesület megbízásából szerkeszté Véber Antal kegyesrendi professzor, egyesületi tanár. A délvidéki Kárpát-egyesület kiadványa. Megjelent Temesvárt Uhrmann Henrik könyvnyomdájában. A 397 lapra terjedő könyv az ország déli részének regényes vidékét ismerteti meg, leírva történeti múltját s tájékoztatván jelenéről. Az ily kalauz-könyvek hiányát sokszor érzik a kirándulók, a nyári üdülést utazók. A délvidéki Kárpát-egyesület kalauza most oly hiánynon segít, mely annál érezhetőbb volt, minél többen keresik föl évenként az ország érdekes és festői részét.

Imádságos könyv zsidó hajadonoknak, írta dr. Bak Izrael. A megboldogultnak irodalmi hagyatékából sajtó alá rendezte Sebestény Károly. A 264 oldalra terjedő kötet a vallásos szellem terjesztésén kívül még a magyarosodásnak is eszköze. Ára 1 frt, diszkiadásban 2 frt. Kapható Singer és Wolfner könyvkereskedésénél.

BUDAPESTI CZÉGEK.

Eisenschiml és Wachtl
 Budapest, Váci utca 12
 Gyár: Bécs, Kaiserstrasse 62.
 Levegőnyelő raktár mindennemű fényképezési gépek és készülékek. Alapítva 1856. — Többször kinttelve. Árjegyzékek ingyen és bérmentve.
Uj! a fotografálás elemei. Ár 2 frt.

Franklinoket
 Nevelőkönyvet
 Gyermek- és ifjúkorra
 Bismarckot
 ajánl
 és
 elhelyez

Gerson Anna asszony
 BUDAPEST,
 Andrássy-út 21,
 (rélemelet).

A cséplési idényre!
Gépolaj, kocsikenőcs, zsákok, ponyvák és egyéb gazdasági szükségleti cikkek, SZÁVOSZT ALPHONS
 es. és kir. udvari szállító magkereskedése és gazdasági cikkek üzletében
BUDAPEST, V., Arany János-utca 11.
 szerkezthető be a legújtanosabban.
 Árjegyz. kívánatra ingyen és bérmentve.

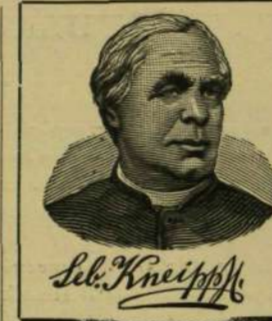
Nem létezik többé előálló gyermek-fül!
 Kubinszky György-féle szabályozható gyermekfül-leszorító kötszer.
 23092. sz. a. szabadéközve.
 Darabja 2 forint. Postafordulóval előre beküldve a széküldés bérmentve.
 Ismételőknak engedmény!
 Cs. és kir. szab. Kubinszky-féle szabályozható bajuszoktós (ára darabonként 60 kr., az ésszeg bélyegben is beküldhető).
 Fő- és széküldési raktár:
Kubinszky Györgynél
 Budapest I. Krisztina-ter 3. sz.

FÖLDESZ L. 5675
 puskműves.
 Budapest, IV., Muzeum-körút 3. sz.
 Ajánlja dúsan felszerelt raktárát, úgymint vadászfegyverek, Flobert és revolverek, épígy teljes vadász-felszerelések és töltényeket.
 Javítások pontosan és olcsón eszközöltetnek.

LATZKOVITS A.
 BUDAPEST,
 IV. kerület, Váci-utca 22. szám.
 Cs. és kir. szabadalmazott fehérnemű-gyáros ajánlja
uri divat- és fehérnemű-ujdonságait.

„Toronyórák“
 palota, laktanya, gyári órákat, villanyórákat, legelőnyösebben rendez be
Mayer Károly L.
 Leó magyar gőz-tragára
 Budapest, VII., Kazinczy-u. 3.
 Képes árjegyzék, költőárjegyzék, bérment.

Fontos minden házi nő és anyáral!
 A Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávé mindinkább legkiválóbb, egyetlen természetesen egészséges és egyúttal a használatban legelőnyösebb póláknak bizonyul a kávéhoz. Magas tudományos és orvosi tekintélyek határozottan ajánlják, s nők, gyermekek, gyomor- és idegbetegeknek a rendszeres kávé helyett mint legjobb pótlék rendeljék.
 Elővigyázat a vételnél! Csak a fehér eredeti csomagokat kérjük és fogadjuk el a következő névvel
 Mindenütt kapható. **Kathreiner.** Egy fél kilo 25 krajczár.

GANZ ÉS TÁRSA

VASÖNTŐ- ÉS GÉPGYÁR-RÉSZV.-TÁRSULAT

BUDAPEST.

Ajánlanak mindennemű vas-, acél- és fémöntvényeket építkezési és gépészeti célokra vizvezető csöveket, szivattyúkat, lecsapoló és öntöző-zsilipet, készülékeket a belvizek leeresztésére. — A helyi viszonyok szerint szerkesztett turbinákat, órlőhengereket kéregöntetű hengerekkel és malomberendezési cikkekkel. — Zsilipeket bármily nagyságban és bármily rendszer szerint. — Alagcsöveket, zárkészülékeket, cső- és kapu-zsilipekhez, csőlőpverő gépeket, anyagszállító kocsikat. — Álló vagy fekvő gázmotorok egy vagy két hengerrel és mindennemű zúzógépek.

„HUNGARIA“
 országos magyar vajkiviteli részvénytársaság értesíti
a t. gazdaközönséget,
 hogy irodáját Budapest, Dalszínház-utca 10. sz. a. megnyitotta és vajtermelőre vonatkozó bejelentéseket elfogad és vajszállításai szerződéseket köt; a vajátvételt azonban csak f. é. október hó 1-én kezdi meg.
 Ennekövegya kérjük a t. gazdaközönséget mielőbbi bejelentkezésre, mert egy vajtermelőre berendező tejesgazdaság felszerelése, tekintettel a már is beállott tömeges megrendelésekre, legalább is 8 hetet vesz igénybe.
 Részletek, az egész okserű vajtermelést röviden tárgyaló szó- vagy irásbeli felvilágosításokkal legnagyobb készséggel szolgálunk.
A „HUNGARIA“ országos magyar vajkiviteli részv.-társaság igazgatósága:
 Báró Josika Gábor s. k. Kunkel Imre s. k.
 elnök. 5805 vezérigazgató.

BERKETZ ISTVÁN
 selyem- és szőr-ruhakelme festő
 vegyileg mosó és tisztító üzlete,
 BUDAPESTEN.
 Üzlet: IV., Belváros, rózsater 3. sz. Gyár: IX., Ferencváros Kinizsy-utca 14.
 Vegyileg fest, mos és tisztít mindennemű ruhakelméket részben és egészben is, névleg: selyem crépe, atlasz, terno, cachemir, delin fehér vagy bármily színes kelméket, szőr és félszőr szöveteket stb., posztókat, butorkelméket függönyöket, csipkéket és apróságokat, a lehető legelőnyösebb árt. 5806

Szabadbani szórakozáshoz alkalmas cikkek:
 Angol Croquet-játék utasítással 7-20 frt. Lawn-tennis angol társasjáték 25, 35, 50 és 80 frt. Lawn-tennis rakett, párja 10, 14, 20 frt. Lawn tennis labda 12 darab 5.40-10 frt. A Lawn-tennis játék szabályai 20 kr. Football erős marhabőrrel bevonva 7.70-10.42 frt. Hajító gömb (Schleuder-Ball) marhabőrrel 7 frt. Volant-játék 1 pár 0.65 1.50-3 frt. Tolllabda hozza 1 darab 15, 20, 25 kr. Kézika játék 12 vető bot és 12 kárka 1.50-2.30 forintig.
Ligum sanctum • kuglizó 9 9 1/2 10 10 1/2 11 11 1/2 12 12 1/2 13 13 1/2 cm átm.
 Kuglizó-bábok, tartós gyertyafülből egy készlet frt 2.50. Orosz kuglizó, egész szék udvarban is felállítható, egy készlet 5.50-6.50. Lampionok kertek kivilágításához 10, 15, 20, 30, 40 kr. Papír-léggömbök 50 krtól 3 frt. Magnezium-fáklya 30 percig meglépő villanyos fényt terjeszt frt 1.20. Flobert-puska keréltársaságoknak mutatásnál 7-20 frt. Vas érdékhá kugró bobocszal 2.50-8 frt. Parafa uszó-öv 3.50, 4.50, 6.75. Uszó-öv léggel tölthető 6-7 forint. Velociped 3 kerékel, egész vasból, igen tartós 5-10 éves fűk számára 8.-, 9.50, 11-14 forintig. Torna-eszközök szabadbani használatához. Mészoktél sima 5, 6 frt. Mészoktél fonott csomókál 7.00. Trapezrúd szabályozható szerszám bot gyanánt használható gyalog sétához frt 2.70. Nagy kerti napernyő japáni, 80 krtól 15 frt. Időjárásó barát csinos svájci házikóban frt 1.20. Időjárásó alakok házikóban 1.50, 2 frt. Aszthárfa kerti látkész letéjére a szőftavas által kellemes hangot ad, frt 3.50; erősebb hanggal 4.50-5.50. Nyákolomok kellemes szőftavasban használható. 5. Kolomp 8 frt, 7 kolomp 11 frt. A horoghalászat összes kellékkel. D. Fozve parizsi szőftavas-készítő mellékelt utasítás szerint bárki friss, 2 4 6 8 10 messzelyes A készítéshez szükséges szőftavas készíthet 7 9 11 13 15 frt. 500 gramm borkeoval és 600 gram szőftavasból Angliasző, csomag 1.50. Fagyalkészítő Dr. Meidinger 6 12 18 adagra Vajköpülő gép, Vaslevegő 5, 10 litere féle önműködő 5, 7 9 frt féle a legjobb vajkészítő 8.50 15 frt. Csaldái konyha 10 15 kilóra Légyfogó készülék 30 kr. egy doboz enyv 15 kr. mérleg 3.60 7.20 frt. Amerikai husapritó, 4.75-6.

Nagy képes árjegyzéket bármente küld
KERTÉSZ TÓDOR Budapest, Dorottya-utca I. sz. és Kristóf-ter gróf Teleki palota.

VASÁRNAPI UJSÁG

27. SZÁM. 1894. BUDAPEST, JULIUS 8. 41. ÉVFOLYAM.

Előzetes feltételek: VASÁRNAPI UJSÁG és egész évre 12 frt POLITIKAI UJDONSÁGOK együtt téliévre - 6 • Csupán a VASÁRNAPI UJSÁG egész évre 8 frt téliévre - 4 • Csupán a POLITIKAI UJDONSÁGOK egész évre 5.- téliévre - 2.50 Külföldi előzetesekhez a postailag meghatározott viteldi is csatolandó.

CASIMIR-PERIER JÁNOS.

A FRANCZIA KÖZTÁRSASÁG ÚJ ELNÖKE.
 JELEN ÉV OKTÓBER havában lett volna Franciaországban az új elnökválasztás. A gyászos véget ért Carnot nagy számú híveinek minden rábeszélése ellenére is már előre határozottan kijelentette, hogy ha az alkotmányvilágos rendelkezését nem tekinteni is, személyes okokból semmi szín alatt nem kíván jelöltetni, annál kevésbbé újra megválasztatni. Mind a dicsőséget, mind az államfői teendőket annyira megelégette, hogy méltóságának szabályszerű bevégeztével haladéktalanul vissza kívánt volna a csöndes polgári életbe. Így egygyel több oka volt a törvényhozás pártjainak, hogy már eleve kiszemeljék azon férfiakat, a kik jelöltjeikül fölléptessenek s a kik közül annak idején a többség választotta majdan az elnöki székbe üljön.
 A szöba hozott férfiak közül eleitől kezdve legtöbbben csoportosultak Casimir-Perier köré, de még sem annyian, hogy majdani megválasztása föltétlenül bizonyosnak látszott volna. Két ellenjelöltje: Brisson és Dupuy, szintén tekintélyes és népszerű politikusok, a kik ellenében nem épen könnyű lett volna győznie. Hátha még jó három hónap is lett volna a pártok szervezésére és párthívek toborzására!
 Azonban a lyoni végzetes tör minden eddigi tervezgetés fonalat ketté metszette. Casimir-Perier még el sem határozhatta magát a jelöltség elfogadására, mikor nemes elődjének váratlan, megdöbbentő halála az elnökválasztást haladéktalanul szükségessé tette. A szörnű eset után három nappal — jun. 27-én — összehívott a törvényhozás két házából álló nemzetgyűlés Versaillesba, az elnökválasztás szokott helyére, hol, bár a pártok ragaszkodtak eddigi külön-külön jelöltjeikhez, már az első szavazás döntött, a mennyiben az utolsó percig vonakodó Casimir-Perier tekintélyes általános többséggel köztársasági elnökké választatott Brisson 195 és Dupuy 97 szavazata ellenében.
 A választás tehát, mint természetes is, nem volt egyhangú, de az eredménybe ritka egyértelműséggel minden párt belenyugodott, maga Franciaország pedig, mondhatni, általános megelégedéssel üdvözölte Casimir-Periert az elnöki széken. Ez a megelégedés, tekintve Casimir-Perier nevezetes multját és személyiségét, bizonyára közörrömmé fokozódik vala, ha

CASIMIR-PERIER, A FRANCZIA KÖZTÁRSASÁG ÚJ ELNÖKE.